

ᄃ

მე მივდიოდი, ქალი მღეროდა
და სიცოცხლეზე უფრო ვნაღვლობდი.
მთვარე ზეციდან მტკვარს უცქეროდა,
როცა მადათოვს მივუახლოვდი.

საიდან გაჩნდა ასეთი სევდა,
როდის ელავდა ჩემს წინ სანთელი.
იდგა სალამო და მე მომსდევდა
შავი ფიქრების კორიანტელი.
მე სიმშვიდისთვის უფრო ვკვდებოდი
და ჩემზე ბევრი ლეგენდა ითქვა.
მაშინ დაღლილი შინ ვბრუნდებოდი
და ოთხშაბათის სალამო იდგა.

მე მივდიოდი, ქალი მღეროდა
და სიცოცხლეზე უფრო ვნაღვლობდი.
მთვარე ზეციდან მტკვარს უცქეროდა,
როცა მადათოვს მივუახლოვდი.